

**RAADGEVENDE COMMISSIE VOOR DE
BESCHERMING VAN DE
PERSOONLIJKE LEVENSSFEER**

ADVIES Nr 84 / 001 van 14 juni 1984

O. ref. : 10527 / L / A / 2

De Raadgevende Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gezien de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, meer bepaald het artikel 8;

Gezien het verzoek van 7 mei 1984 van de Minister van Justitie om advies betreffende een ontwerp van koninklijk besluit "waarbij het Ministerie van Justitie gemachtigd wordt het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken";

Heeft op 14 juni 1984 het volgende advies verleend :

Gezien de in de artikelen 8 en 9 van de Wet op het Rijksregister uitgedrukte bezorgdheid in verband met het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister, is de Commissie van oordeel dat de verleende machtiging naar de omvang zo duidelijk mogelijk moet afgelijnd worden.

Het ontgaat de Commissie niet dat de (enige) rechtsgrond van het ontworpen koninklijk besluit is het artikel 8, eerste lid, van de wet van 8 augustus 1983, tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen en dat artikel 8 de mogelijkheid van machtiging beperkt tot "de openbare overheden en de instellingen bedoeld bij artikel 5".

Daar de gevraagde machtiging zich ten deze nauwkeurig beperkt tot de Dienst Vreemdelingenzaken van het Bestuur van de Openbare Veiligheid van het Ministerie van Justitie is de Commissie van mening dat het de voorkeur verdient de machtiging in klaarheid tot die dienst te beperken. Hierbij is het duidelijk dat de Minister van Justitie als hoofd van elke dienst van zijn departement en de Administrateur-Directeur-generaal van de Openbare Veiligheid als hiërarchisch hoofd van de Dienst Vreemdelingenzaken mede-begunstigde zijn van de aan de Dienst verleende machtiging. De titel van het machtigingsbesluit zou aldus luiden : "Koninklijk besluit waarbij de Dienst Vreemdelingenzaken van het Ministerie van Justitie gemachtigd wordt het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken".

Naar luid van het artikel 8 van de Wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen kan de Koning de openbare overheden en de instellingen "bedoeld bij artikel 5" machtigen om het identificatienummer te gebruiken binnen de grenzen en voor de doeleinden door Hem bepaald.

Aldus, en niettegenstaande er geen absolute wisselwerking tussen de machtigingen verleend op grond van de artikelen 5 en 8 van de wet op het Rijksregister blijkt te bestaan is het nuttig in de aanhef van het machtigingsbesluit te verwijzen naar het koninklijk besluit van 20 april 1984 waarbij aan de Minister van Justitie toegang wordt verleend tot het Rijksregister van de natuurlijke personen.

Daartegenover zal de verwijzing naar de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, die geen rechtsgrond lijkt op te leveren voor het machtigingsbesluit, dienen weggelaten te worden.

Het verdient aanbeveling, alleen de juiste benaming van de Commissie te gebruiken, zoals deze namelijk voorkomt in artikel 1 van het koninklijk besluit van 20 april 1984 tot regeling van de samenstelling en van de werkwijze van de Raadgevende Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (Belgisch Staatsblad van 26 april 1984, blz. 5487).

Uit de aan de Commissie voorgelegde bescheiden en uit de door de Commissie ingestelde informatie is gebleken dat sedert 1974 een ruime samenwerking bestaat tussen de Dienst Vreemdelingen van het bestuur van de Openbare Veiligheid van het departement van Justitie en het Rijksregister, in die mate dat het informatica-systeem waarover de Dienst Vreemdelingenzaken beschikt, opgebouwd werd op het identificatienummer van het Rijksregister. Deze samenwerking betreft aldus het merendeel van de Belgische gemeenten wat de in België ingeschreven vreemdelingen aangaat, zodat het ontworpen machtigingsbesluit de voortzetting van die samen- en wisselwerking moet mogelijk maken, met uitbreiding tot de gemeenten die tot op heden niet op het Rijksregister waren aangesloten.

De Commissie meent dat, aangezien het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister een meer betrouwbare identificatie ten gevolge heeft, het gebruik van dit nummer bij de bijwerking en de raadpleging van de registers en repertoria vergissingen kan voorkomen die voor de betrokkenen nadelig zouden zijn.

Voorts oordeelt de Commissie dat het gebruik van bedoeld nummer door de Dienst Vreemdelingenzaken voor enkele identificatie geen aanleiding kan geven tot discriminatie.

Evenwel dient, rekening houdend met de bedoelingen van de wet op het Rijksregister en de daarbij aansluitende, hoger aangehaalde bekommernissen (art. 8 en 9 van de wet) voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer enerzijds en de noodwendigheden van de verzoekende dienst anderzijds, die dienst nauwkeurig te worden omlijnd met nauwkeurige aanduiding eveneens van de grenzen en interne en externe behoeften waarbinnen die machtiging effect kan en mag hebben.

Hierbij lijkt het de Commissie duidelijk dat, wat het gebruik van het identificatienummer in de externe betrekkingen van de gemachtigde dienst betreft, dit enkel mogelijk kan zijn met diensten die zelf een machtiging op grond van artikel 8 van de wet hebben bekomen en met inachtneming van de grenzen en doeleinden waarbinnen die diensten het identificatienummer mogen gebruiken.

De Commissie is aldus van mening dat de artikelen 1 en 2 als volgt zouden dienen opgesteld te worden :

Art 1 : De Dienst Vreemdelingenzaken van het Bestuur van de Openbare Veiligheid van het Ministerie van Justitie is gemachtigd het identificatienummer van de personen die ingeschreven zijn in het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken voor enkele identificatie in de registers en de repertoria gehouden binnen de grenzen van de werkzaamheden van de gemachtigde Dienst.

Art. 2 : Bij uitbreiding van het in artikel 1 voorzien intern gebruik mag het identificatienummer van de personen die ingeschreven zijn in het Rijksregister van de natuurlijke personen voor de identificatie gebruikt worden in de externe betrekkingen die voor het Bestuur bedoeld in artikel 1 noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de wettelijke en reglementaire beschikkingen waarmee het belast is, maar slechts in zoverre dit extern gebruik verenigbaar is met de gebruiksmachtiging die de andere diensten, waarmee die betrekkingen gebeuren, bij toepassing van artikel 8 van de Wet tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen hebben bekomen.

Daar uit het onderzoek is gebleken dat de registers en repertoria van de Dienst Vreemdelingenzaken thans zijn opgeslagen in de centrale computer van het Ministerie, die niet alleen toegankelijk is voor de verschillende diensten van het departement maar ook voor buitenstaanders (databank JUSTEL), vestigt de Commissie de aandacht van het Ministerie van Justitie en van de verantwoordelijke ambtenaren bijzonder op de verplichtingen opgelegd bij artikel 11, tweede en derde lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister betreffende de natuurlijke personen in verband met de veiligheid van de informatie en met het geëigend karakter van de programma's.

Zij behoren ervoor te zorgen dat gepaste voorzorgsmaatregelen worden genomen om alleen aan bevoegde personen toegang tot de basisgegevens en het identificatienummer van het Rijksregister te verlenen.

Op grond van de inlichtingen die de Commissie heeft ingewonnen bij de verantwoordelijke overheid van de betrokken Dienst, stelt de Commissie vast dat bedoelde Dienst en de gemeentelijke politiediensten elkaar inlichtingen mededelen met betrekking tot gegevens van persoonlijke aard aangaande vreemdelingen en acht zij het geboden de bewuste politiediensten toe te voegen aan de diensten opgesomd in artikel 3.

Voor het Secretariaat,
voorzitter,

De

C. DEBRULLE

D. HOLSTERS